
Bíróságra viszi a nagyváradi kétnyelvű utcanévtáblák ügyét a Néppárt

2015. 4. 8.

Mint ismeretes, a Bihar megyei prefektúra intézményi keretei között működő névadásokat elbíráló bizottság éppen húsvét idején tette közzé indoklását, miért nem támogatja, hogy a városalapító Szent Lászlóról nevezzék el a Nagyvárad központjában található hidat. Ebben az áll: zavarná a román nemzeti egységet, ha egy magyar királyról kapná nevét a híd.

Csomortányi István, az Erdélyi Magyar Néppárt Bihar megyei szervezetének elnöke szerdai sajtótájékoztatóján kifejtette: igaz, hogy a helyi tanácsra nézve nem kötelező érvényű a bizottság döntése, de az megállapítható, hogy egy olyan diszkriminatív magyarázat, mely feszültséget gerjeszt a Váradon élő román és magyar közösség között. Ugyanakkor az eredeti problémát sem oldja meg, jelesül a Szent László-szobor főtéri elhelyezésének kérdését.

Csomortányi felelevenítette: a központi hídelnevezés ügye a nagyváradi magyarok azon igényéből indult ki, hogy a főtéren állítsanak emléket a város alapítójának, Szent Lászlónak. Az RMDSZ, a magyar történelmi egyházak képviselői és a városvezetés zártkörű tárgyalása folytán merült fel az a lehetőség, hogy a híd a városalapítóról legyen elnevezve, továbbá Körös áruház előtti kis tér Rimanóczy Kálmán nevét vegye fel, és a Szent László-szobor a várban legyen felállítva – holott nem ez volt az eredeti igénye a nagyváradi magyarságnak. Elterelték a figyelmet az eredeti kezdeményezésről és előtérbe került egy másik megoldásra váró probléma – fogalmazott Csomortányi.

A Néppárt sajnálatosnak tartja a névadási bizottság diszkriminatív döntését, ezért az Országos Diszkriminációellenes Tanácshoz fordul, mely nemrég precedens értékű döntést hozott Kolozsvár volt polgármestere, a magyargyűlölő Gheorghe Funar ellen.

A Néppárt bírósághoz fordul a kétnyelvű utcanév-táblák ügyében is – közölte Csomortányi annak apropóján, hogy az önkormányzat ismét negatív választ adott a párt ez irányú megkeresésre. Mint ismeretes, a közigazgatási panaszban a történelmi elnevezések szabad használatát lehetővé tevő hatályos törvényi keretekre hivatkozva azt kérték, hogy a kisebbségi nyelvhasználat részeként a város közterületeire tájékoztató, tehát nem hivatalos jelleggel kerüljenek ki a magyar nyelvű, hagyományos közterület-elnevezések is.

Az önkormányzat ismételten arra hivatkozva utasította vissza a megkeresést, hogy a helyi közigazgatási törvényben és az azt kiegészítő kormányhatározatban konkrét formában meghatározzák, hogy hivatalosan milyen elnevezéseket lehet használni a magyarok által legalább 20 százalékban lakott településeken. Csomortányi szerint ez az indoklás azért nem állja meg a helyét, mert csak a helységnévtáblák esnek a törvény hatálya alá, az utcanévtáblák nem.

Az Erdélyi Magyar Néppárt Bihar megyei elnöke a sajtótájékoztatón ismertette azokat az érvényes jogszabályokat, melyek szavatolják a kisebbségek nyelvhasználatához való jogát. Ilyen Románia Alkotmánya hatodik szakaszának első pontja, az 1995. évi 33-as számú, a nemzeti kisebbségek oltalmazásáról Strasbourgan megkötött keretegyezmény és annak ratifikálásáról szóló törvény, a

Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartájának ratifikálásáról szóló törvény, illetve a Románia és Magyarország közötti kétoldalú megegyezés. Ugyanakkor több példát is megemlített, hogy Románia egyes városaiban hogyan valósul meg a többnyelvűség az utcanév-táblákra vonatkozóan. Mindezek együttesen elég alapot jelentenek ahhoz, hogy a Néppárt a bíróságon kérjen jogorvoslást.